

του Τζώρτζη Μηλιά*

Τια περισσότερα από είκοσι χρόνια, συνοδεύω παιδιά στα βουνά της Ελλάδας. Άλλες φορές σε μονοπάτια που οδηγούν σε ψηλές, άλλες φορές σε μοναστήρια και βέβαια συχνά σε απότομα ανηφορικά μονοπάτια που οδηγούν στην κορυφή. Τα τελευταία, απαιτούν καλύτερο σχεδιασμό και μελέτη, επειδή συνήθως τα παιδιά κουράζονται λόγω ανηφόρας και η κορυφή δεν μοιάζει για όλους αρκετή ως ανταμοιβή. Για το λόγο αυτό, την κορυφή Γεροντόβραχο, δεύτερη μετά τη Λιάκουρα σε υψόμετρο κορυφή του Παρνασσού, τα τελευταία χρόνια την είχα αποφύγει. Περιτριγυρισμένη από δύο χιονοδρομικά κέντρα και πυλώνες λιφτ, πίστευα ότι θα έχανε κάτι από ομορφιά και μεγαλείο, δεν είχα όμως δίκιο. Φέτος το καλοκαίρι με ομάδα ολιγομελή και αρκετά κεφάλι μαζί με τους Ίωνα Μηλιά και το Βασίλη Κουτουμασιώτη, καθηγητές φυσικής αγωγής, το δοκίμασα. Και πήγε καλά!

Φθάνοντας με το αυτοκίνητο στο μικρό χιονοδρομικό κέντρο του Αθηναϊκού που οι παλιοί ξέρουν ως σκι κλαμπ, η πρώτη έκπληξη είναι ένας φράχτης. Σκι μπηγμένα μέσα στο χώμα όρθια, που χρησιμεύουν ως πάσσαλοι σε ένα αυτοσχέδιο φράχτη στο πάρκινγκ του χιονοδρομικού. Κρατάω την ιδέα στο μυαλό μου, ο δημιουργός του φράχτη είναι ο Δημή-

τρης Πάππος, γνωστός στους σκιέρ από την πορεία του στο χώρο του σκι ως αθλητής, προπονητής, διευθυντής του χιονοδρομικού κέντρου, δημιουργός της σχολής σκι "Πάππος και Μπαλντούμης" αλλά και σαν και κάποιος που τα τελευταία χρόνια προσπάθησε να δώσει πάλι ζωή σε αυτό το παρατημένο ιδιωτικό χιονοδρομικό κέντρο. Ο Δημήτρης πέθανε πρόσφατα, ο φράχτης του όμως είναι εκεί, αλλού όρθιος, αλλού πεσμένος και μου δίνει την ευκαιρία να μιλήσω στα παιδιά για το σκι στην Ελλάδα τα τελευταία 50-60 χρόνια και για τη συνεισφορά σε αυτό του Δημήτρη Πάππου. Κάποιοι με ακούν, τα περισσότερα όμως παιδιά βιάζονται. Είναι μπροστά μου, έχουν προσπεράσει το σαλέ του χιονοδρομικού και έχουν ήδη αρχίσει να ανεβαίνουν την πλαγιά. Κινούμαστε λοιπόν δίπλα στα λιφτ, σε έδαφος που το χειμώνα είναι η πίστα για το σκι. Μέχρι το δεύτερο πυλώνα, τα παιδιά που προηγούνται έχουν ήδη λαχανιάσει, τους φτάνω, μπαίνω μπροστά και συνεχίζω με πιο αργό ρυθμό ακολουθώντας τα ευδιάκριτα κόκκινα σημάδια που σηματοδοτούν το μονοπάτι προς την κορυφή. Όταν φθάνουμε στην κόψη κάνουμε στάση. Από κάτω μας αριστερά βλέπουμε τα Κελάρια, το μεγαλύτερο χιονοδρομικό κέντρο της χώρας στο οποίο γίνονται έργα. Νέοι πυλώνες, νέα λιφτ, μεγάλα φορτηγά και κόσμος που δουλεύει. Εξηγώ στα παιδιά ότι προκειμένου να δουλέψει κανονικά το χιονοδρομικό το χειμώνα, πρέπει τα νέα λιφτ να έχουν τελειώσουν πριν τα πρώτα χιόνια γι' αυτό και βιάζονται. Για λίγο χαζεύουμε τις εργασίες αλλά και τις πίστες και συνεχίζουμε την ανηφόρα. Λαχάνιασμα, λίγη γκρίνια, προσμονή, κούραση, ιδρώτας και μικρές στάσεις. Νομίζουμε ότι φτάσαμε, όμως η κορυφή είναι πιο πέρα, συνεχίζουμε μέχρι το κλασικό κολονάκι πίσω από το οποίο είναι ο γκρεμός και πιο πέρα η θάλασσα που λάμπει. Η κούραση υποχωρεί, βγάζουμε φωτογραφίες, μιλάμε, γελάμε, κάποιος θυμάται ότι πεινάει. Μοιράζω με τις χούφτες ξηρούς καρπούς. Γίνονται ανάρπαστοι. Άθελά μου ακούω ένα αγόρι γύρω στα 13 να λέει στο φίλο του «εντάξει ρε, τελικά πλάκα είχε, καλά ήτανε». Χαίρομαι, ναι, ήτανε καλά και είχε πλάκα!

1. Η ομάδα στο Γεροντόβραχο.

2. Ο Άλεξ, 13 ετών προηγείται στο μονοπάτι προς την κορυφή.

3. Ανεβαίνοντας την κόψη προς την κορυφή. Αριστερά κάτω, είναι το χιονοδρομικό κέντρο Κελάρια, δεξιά ο Αθηναϊκός.

4. Πεινασμένη, κουρασμένη αλλά ικανοποιημένη η ομάδα, στην κορυφή.

* Ο Τζώρτζης Μηλιάς είναι εκπαιδευτικός (χημικός), προπονητής ορειβασίας, οδηγός βουνού και ένας από τους δημιουργούς της MILIAS CAMPS, μίας εταιρίας που σχεδιάζει και πραγματοποιεί προγράμματα και δραστηριότητες στη φύση για παιδιά και νέους (τηλ/φωξ: 210 6015601, www.miliascamps.gr). Κείμενά του αλλά και κείμενα μαθητών, φοιτητών, γονιών και εκπαιδευτικών που αγαπούν τα σπορ στη φύση μπορείτε να βρείτε στο ηλεκτρονικό περιοδικό "www.milioraida.gr"

✓ Σε κτήμα στους πρόποδες του Παρνασσού, βρίσκεται η βάση μας, το **MILIAS CAMPS VILLAGE**. Ένα συγκρότημα με ορειβάκια για 2-8 άτομα, με ιζάκι και αυτόνομη θέρμανση, club house, τραπεζαρία, playroom, πισίνα, πίστα αναρρίχησης, πίστα για ποικιλία bike και downhill, ταινγκ ταινγκ και ιεβό τοξοβολίας, μόλις **30 λεπτά** από το χιονοδρομικό κέντρο.

✓ Από 16 ευρώ το άτομο με πρωινό.

Πρόγραμμα Φθινοπώρου

- Αναρρίχηση και ποδήλατο για παιδιά (...και γονείς) στην Αττική τις Κυριακές του Οκτωβρίου και του Νοεμβρίου.
- Σχολή αναρρίχησης αρχαρίων για ενήλικες (έναρξη τέλη Οκτωβρίου, διάρκεια 52BK, πιστοποιημένα διπλώματα).
- ΣΒΚ για γνωριμία με την αναρρίχηση στον Παρνασσό (για ενήλικες).

Πρόγραμμα Χειμώνα

- Σκι στον Παρνασσό για παιδιά στις διακοπές των Χριστουγέννων (28-30/12 και 04-06/01).
- Σκι στον Παρνασσό για παιδιά με διαμονή στο Milias Village τα ΣΒΚ του χειμώνα.
- Σκι εκτός πίστας για ενήλικες και εφήβους.
- Οκταήμερο για σκι στην Ιταλία (Δολομίτες) για οικογένειες, παρόες και παιδιά (23-30/12)

Υπεύθυνοι οι εκπαιδευτικοί και τ. πρωταθλητές του σκι

- Τζώρτζης Μηλιάς, οδηγός βουνού

- Ιωάννη Μηλιάς, καθηγητής φυσικής αγωγής

Παρνασσός, Γροβιά 33057

MILIAS CAMPS Ε.Π.Ε.: Άντερσον 14, Αθήνα 11525

τηλ/Φωξ: 210 6015601, 22650 91620

e-mail: milias@otenet.gr, website: www.miliascamps.gr